

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Zagreb, 20.6.2024.g.

Predmet: Očitovanje na podnesak razlučnog vjerovnika DRVOPROIZVOD d.d. radi osporavanja troškova unovčenja iz čl. 254. SZ-a

Razlučni vjerovnik je svojim podneskom prigovarao sveukupno obračunatim troškovima unovčenja za tri nekretnine i to: zk.ul. 21216 k.o. Vrapče 5. Suvalsnički dio; zk.ul. 3998 k.o. Vrapče 9. Suvlasnički dio, zk.ul. 3998 k.o. Vrapče pravo korištenja 12,54/689 dijela kčbr. 1001/1, a koje su nekretnine dosuđene različitim kupcima koji su ujedno i razlučni vjerovnici i koji se namiruju iz svake nekretnine. **DRVOPROIZVOD d.d. je kupac nekretnine upisane u zk.ul. 3998 k.o. Vrapče 5. Suvlasnički dio iz čije se kupovnine jedino i namiruje.** Obračun troškova unovčenja iskazan je zasebno za svaku nekretninu, te je **dio obračunatih troškova koji otpada na predmetnu nekretninu iskazan u sveukupnom iznosu od 6.789,48 EUR / kn 51.155,34** od čega troškovi knjigovodstva iznose 1.517,02 EUR, dio nagrade privremenog stečajnog upravitelja 1.054,11 EUR, dio nagrade stečajnog upravitelja 4.218,35 EUR. U postupku unovčenja nekretnina temeljem odredbi Stečajnog zakona, na adekvatan način se primjenjuju odredbe Ovršnog zakona. **Odredbom članka 117. OZ-a je određeno da prigovor na namirenje drugih vjerovnika može istaknuti vjerovnik na čije namirenje utiče namirenje koje osporava.** Slijedom navedenog **kako se DRVOPROIZVOD d.d. namiruje samo na nekretnini kako je opisano za koju su iskazani sveukupni troškovi od 6.789,48 EUR-a, isti može adekvatnom primjenom naprijed citirane odredbe OZ-a samo prigovarati na obračunati trošak koji tereti nekretninu iz koje se namiruje.** U odnosu na preostale nekretnine, isti ne trpi umanjeње namirenja jer se namiruju drugi razlučni vjerovnici.

Netočan je navod razlučnog vjerovnika kada upire da iskazani trošak unovčenja nadilazi iznos od 10% unovčene stečajne mase, te da ne bi bila dopuštena naplata troška iznad navedenog postotka u odnosu na unovčenu stečajnu masu. Naime, odredbom članka 254.st.3. Izmjena i dopuna Stečajnog zakona (NN 104/2017) određeno je da se „ Troškovi unovčenja razlučnog prava određuju paušalno u iznosu od 5% utrška. Ako su stvarni troškovi unovčenja znatno niži ili viši, **odrediti će se u stvarnoj visini.....**“ Dakle, iz navedene odredbe SZ-a, nesporno proizlazi da stvarni troškovi mogu iznositi više, te da **nisu ograničeni bilo kakvim postotkom u odnosu na unovčenu stečajnu masu kao osnovicu obračuna.** Također iskazani obračun koji je dokumentiran i / ili zasnovan na Zakonu, potvrđuje da je trošak unovčenja viši, i kao takav dopušten.

Razlučni vjerovnik tvrdi da je nekretnina unovčena u ovršnom postupku izvan stečajnog postupka, te da stečajni upravitelj nije imao nikakvih izravni troškova u svezi s unovčenjem. Takva tvrdnja je apsurdna jer je stečajni upravitelj zakonski zastupnik ovršenika koji je uredno pozivan na sva ročišta,

te je stečajni upravitelj aktivno učestvovao u svim radnjama koje je provodio ovršni sud. Predmet unovčenja je stečajna masa, a ovrhovoditeljima kao razlučnim vjerovnicima da bi se mogao provesti sam ovršni postupak bilo je neophodno da postoji ovršenik, te da isti sukladno odluci suda o imenovanju bude zastupan po stečajnom upravitelju. Iz sam navedene činjenice nesporno proizlazi da je imenovanje kako privremenog stečajnog upravitelja, nadalje stečajnog upravitelja, te nastanak svih drugih indirektnih troškova unovčenja (usluga knjigovodstva) bilo neophodno za postojanje pasivne strane u predmetnom ovršnom postupku, a samim time i nužnost nastanka iskazanih troškova. Konačno, u ovršnom postupku je unovčena stečajna masa, imovina stečajnog dužnika, pa nije jasno što bi to trebalo značiti da je unovčenje izvršeno izvan stečajnog postupka, pogotovo u odnosu na tadašnje odredbe čl. 164.a i 170. SZ-a s obzirom da i dopuštenost predmetne ovrhe proizlazi iz prije važeće odredbe čl. 98. SZ-a (Stečajni zakon važeći do 31.8.2015.g.).

U odnosu na prigovor osnova i visine nastalih troškova knjigovodstvenih usluga, nesporno upisom stečajne mase nastaju porezno pravne obaveze stečajnog dužnika i nužnost usluge knjigovodstvenog servisa. Da je nužnosti sklapanja ugovora za pružanje knjigovodstveno – računovodstvenih poslova ukazuje i Zakonodavac kada u izmjene i dopune Stečajnog zakona (NN 36/22) unosi odredbu članka 59. Izmjena i dopuna SZ-a kojom je određena obaveza stečajnog upravitelja na sklapanje takvog ugovora, a odredbom Izmjena i dopuna SZ-a iz članka 66. Takve troškove sada tretira kao troškove stečajnog postupka, a ne ostalim obavezama stečajne mase. Nadalje, Stečajna masa je također obveznik PDV-a i podnošenja prijave poreza na dobit. Sve porezne prijave, PD, PDV i sl. stečajni dužnik je obvezan sukladno Zakonu podnositi redovito, te iste dostavljati isključivo putem sustava e porezna. Za poduzimanje navedenih radnji, pa ako se radilo i o poreznim prijavama na kojima se iskazuje da ima ili nema porezne obaveze, stečajni dužnik je u obavezi predavati redovito i to sukladno odredbama OPZ-a **putem sustava e porezna**. Slijedom navedenog, upravo **knjigovodstveni servisi imaju certifikate i informatičku tehničku podršku, kao i specifično znanje u kreiranju izvještaja**, te je očito njihova usluga neophodna. Stečajni dužnik do unovčenja imovine, ovih nekretnina koje su predmet obračuna troškova unovčenja, nema raspoloživih sredstava za podmirenje bilo kakvih troškova, pa i knjigovodstvenih, te je logično sa knjigovodstvenim servisom dogovoreno plaćanje prema mogućnostima stečajne mase, te u momentu kada će stečajni dužnik raspolagati potrebnim sredstvima za plaćanje usluge kada će mu i pružatelj usluge ispostaviti račun. Dakle, knjigovodstveni servis je upravo izlazeći u susret stečajnom dužniku u cilju ispunjenja porezno pravnih obaveza podnošenja propisanih izvještaja poreznoj upravi, preuzeo rizik naplate svoje usluge, a sada bi prema stavu razlučnog vjerovnika isti trebao biti kažnjen na način da mu se uskrati plaćanje usluge.

Konačno, sklapanje ugovora o pružanju knjigovodstvenih usluga nužno je i radi izbjegavanja novčanih kazni koje bi mogle uslijediti u slučaju ne podnošenja poreznih prijava na propisani način. Tako su sukladno odredbama Općeg poreznog zakona, svi porezni obveznici u obavezi porezne prijave podnositi elektroničkim putem na način propisan člankom 62.st.1 Pravilnika o provedbi Općeg poreznog zakona, odnosno korištenjem sustava elektroničkog servisa Porezne uprave e Porezna. Nepodnošenje poreznih prijava suprotno naprijed opisanoj obavezi, prema OPZ-u predstavlja okolnost kao da prijava nije podnesena. Slijedom navedenog postupanje suprotno odredbama OPZ-a, odnosno prekršaj iz čl. 193. St.1. i 4. sankcioniran je novčanom kaznom za pravnu osobu od 5.000,00 kn do 300.000,00 kn, odnosno za odgovornu osobu od 3.000,00 kn do 30.000,00 kn. Dakle kako se radi o stručnim knjigovodstvenim radnjama za koje je potrebna informatička i druga programska i tehnička podrška kojom stečajni dužnik ne raspolaže, osnovano je bilo angažirati knjigovodstveni servis za pružanje usluga kako bi se izbjeglo i eventualno kažnjavanje.

Pogrešni su navodi razlučnog vjerovnika kada uslugu knjigovodstva veže uz nastanak pojedinog poslovnog događaja. Pružanje usluge je kontinuirani postupak u periodima kada i ne postoje promjene na imovini ili provedenim transakcijama jer se u navedenim okolnostima također moraju predavati propisani izvještaji. Tako u konačnosti i ovršni postupak u kojem su unovčeni predmeti

ovrhe traje još od 2010.g., pa ishod unovčenja i promjena na imovini usko je bio vezan uz procesne radnje ovršnog suda kojem je trebalo oko 11 godina da unovči prvu nekretninu koja je obuhvaćena obračunom troškova ((zk.ul. 21216 k.o. Vrapče – dosuda 9.12.2021.g.) dok je unovčenje preostale dvije nekretnine uslijedilo tek u ožujku 2022.g.. Dakle, ovršni sud koje je upravljao postupkom mogao je provesti radnje u svakom trenutku od 2010. G. kada je podnesen prijedlog za ovrhu, pa su nekretnine mogle biti unovčene i prije stečaja, ali i tijekom stečaja, no upravo sporost provedbe ovršnog postupku uvjetovala je nastanak troška kako je iskazan. Također punomoćnik razlučnog vjerovnika ispušta činjenicu da je u periodu prosinac 2021.g do ožujka 2022.g. izvršeno upravo unovčenje nekretnina koje su i predmet obračuna troškova, pa i navedeno nesporno potvrđuje da je unovčena imovina stečajnog dužnika kronološki nepovezan niz događaja koji nastaje kao povremeni događaj u pojedinom poreznom periodu, da je došlo do promjena na imovini, da su provedene financijske transakcije, a što nesporno potvrđuje da je angažiranje knjigovodstvenog servisa u uvjetima da je nesporno postojala barem ova imovina kao nekretnine, bilo potrebno, te da je i nastanak navedenog troška bio potreban. Punomoćnik razlučnog vjerovnika ukazuje na pitanje posjeda, no isto nema veze sa pitanjem vlasništva imovine koja čini aktivu društva, a nakon prodaje se formiraju prihodi i rashodi poreznog perioda.

Nadalje, stupanje u posjed stečajne mase potpuno je nebitno i ne utiče na pitanje potrebe za angažiranje knjigovodstvenih usluga, odnosno ispunjenja porezno pravnih obaveza stečajnog dužnika. Sama činjenica da je bivši zakonski zastupnik opstruirao stečajnog upravitelja i sud, te unatoč pokušaju da sud primjenom odredbe članka 145. SZ-a sasluša i naloži bivšem zakonskom zastupniku predaju dokumentacije, podataka o imovini i sl., isto je ostalo bez uspjeha što je samo otežalo rad stečajnog upravitelja. Zasigurno je puno jednostavnije i lakše kada se raspolaže dokumentacijom i poznatim činjenicama o imovini i postupcima koje vodi stečajni dužnik. Dapače, u okolnostima nedostupnosti dokumentacije i podataka također je teže predviđati događaje kao i moguće stanje imovina i obaveza sa svim porezno pravnim posljedicama.

Punomoćnik razlučnog vjerovnika također ističe da je nedostupnost poslovnih knjiga dovela do okolnosti da istu nije trebalo proučavati niti se o njoj brinuti. Točan je navod da se ne može proučavati ona dokumentacija koju ne posjeduješ, no navedeno ne znači da je ispitivanje tražbina (kako navodi razlučni vjerovnik) jednostavnije. Dapače, nedostatak dokumentacije stečajnog dužnika, analitičkih knjigovodstvenih evidencija, upravo otežava ispitivanje pojedinih prijavljenih tražbina jer da postoje evidencije kod stečajnog dužnika, već samom usporedbom analitičkih evidencija i prijavljene tražbine, otklono bi se znatan dio potrebnih radnji na ispitivanju tražbina, pa upravo kada takva dokumentacija nedostaje i ne postoje analitičke knjigovodstvene evidencije znatno je teži i sa puno više opreza rad na ispitivanju pojedinih prijavljenih tražbina.

U svom podnesku punomoćnik razlučnog vjerovnika također navodi da je rad privremenog i stečajnog upravitelja bio nižeg obujma i stupnja složenosti. No, stvarno činjenično stanje je upravo suprotno. Kako je obrazloženo, upravo nedostatak dokumentacije, suradnje bivšeg zakonskog zastupnika, nedostatak raspoloživih sredstva za poduzimanje pojedinih radnji, nedostatak sredstava za vođenje i trajanje ovog postupka od 2014.g. i to upravo da bi se osim drugih i ovaj razlučni vjerovnik mogao provedbom ovrhe, namiriti, ukazuje na dodatnu složenost uvjeta rada stečajnog upravitelja. Kako bi se između ostalog otklonili navodi punomoćnika razlučnog vjerovnika navodi se činjenica da se radi unovčenja imovine stečajnog dužnika vodilo niz ovršnih postupaka na Općinskom građanskom sudu u Zagrebi i Trgovačkom sudu u Zagrebu koji su potom razdvajani ili spajani (npr. Ovr-3590/10; OVR- 677/13 (Ovr-1633/13); Ovr-699/13 (Ovr-3301/13), Ovr-2945/12, Ovr-3488/11 (Ovr-4823/11) Ovr-1248/13; Ovr- 3219/09; Ovr-7498/15; Ovr-2598/16; Ovr-3378/2020, Ovr-1728/20, Ovr-227/22) u kojima je stečajni upravitelj podnosio niz podnesaka radi preuzimanja postupaka, podnosio prijedloge radi obustave ovrha, podnosio žalbe na rješenja o namirenju, podnosio očitovanje na nalaz vještaka, podnosio prigovore i žalbe u zemljišnoknjižnim postupcima (npr.: Z-27247/17, Z-22163/13, Z-38345/14 i dr.) koji su proizašli iz predmetnih ovršnih postupaka. Također je

stečajni upravitelj izjavio žalbu u predmetu osiguranja po predlagatelju Drvoproizvod d.d. R1-351/2010 (R1-218/2020) kao i u ZK ispravnom postupku pokrenutom po Tomislavu Pavičiću, Z-745/16, vezanom uz nekretninu upisanu u zk.ul. 3998 k.o. Vrapče, podnio prigovor. U ovršnim postupcima, stečajni upravitelj je pristupio na sva zakazana ročišta.

Tako su npr. u ovršnim i zemljišnoknjižnim postupcima poduzete slijedeće bitne radnje:

- u ovršnom postupku Ovr-227/2022 na Trgovačkom sudu u Zagrebu, stečajni upravitelj je pristupio ročištu 9.2.2023.g., a podneskom od 26.1.2023.g. podnio obračun troškova unovčenja
- u ovršnom postupku Ovr-1728/2020 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu stečajni upravitelj je pristupio na sva zakazana ročišta (4) i to 23.2.2022.g., 26.11.2021.g., 19.4.2021.g.5.11.2020.g., podnio je podnesak 10.3.2021.g. žalbu 23.11.2020.g. podnesak 27.7.2020.g.,
- u ovršnom spisu Ovr-3378/2020 na OGSZ 10.3.2020.g. izjavljena žalba
- u Ovr-2598/16 podnesen podnesak 24.2.2017.g., podnesak kojim se očituje na nalaz vještaka od 5.6.2018.g., pristup ročištu 4.10.2016.g.
- u ovršnom postupku Ovr-3219/2009 na OGSZ podnesen podnesak 12.1.2015.g., podnesak 1.7.2015.g.
- u ovršnom postupku Ovr-7498/15 podnesena žalba 18.8.2015.g.
- u Ovr-4823/11 na TSZ podnesak od 23.6.2015.g.
- u Ovr-677/13 na TSZ podnesak od 20.6.2015.g.
- u Ovr-699/13 na TSZ podnesak od 20.6.2015.g.
- U Ovr-2332/13 na OGSZ podnesak od 14.9.2015.g.
- u Ovr-23/13 na TSZ podnesak 3.11.2015.g.
- u Ovr-3242/12 na TSZ podnesak od 3.11.2015.g.
- u zemljišnoknjižnom postupku Z-50899/17 na OGSZ podnesen prigovor 24.10.2017.g., U postupku Z-63674/17 na OGSZ podnesena žalba i prigovor Z-38345/14, pod Z-27247/17 Žalba
- sukladno izvješću stečajnog upravitelja od 9.7.2015.g. izvršena je provjera transakcija nekretninama prije stečaja pribavom dokumentacije od Ministarstva financija i Zemljišnoknjižnog odjela Zagreb
- podnesen je zahtjev Ministarstvu unutarnjih poslova za potragom za vozilima i radnim strojevima, vršena prepiska sa MUP-om, ukazano na odgovornu osobu Zlatka Peteka temeljem čega je MUP pokrenuo istražne radnje protiv Zlatka Peteka i pokrenuo postupak potrage

Slijedom opisanih (samo dijela poduzetih radnji) stečajni upravitelj je primijenio odredbu čl. 7. Uredbe o načinu obračuna nagrade, nije tražio eventualne druge naknade troškova koje će stečajni upravitelj pokriti iz obračunatog predloženog iznosa nagrade koja treba teretiti unovčenu imovinu.

Dokaz: Uvid u predmete

Podnesci i zapisnici iz sudskih postupaka

Osim gore navedenog što čini samo dio poduzetih radnji u predmetima ovrha na imovini stečajnog dužnika, stečajni upravitelj je tijekom postupka poduzeo i slijedeće bitne radnje:

- upućen je pisani i niz telefonskih poziva bivšem zakonskom zastupniku radi predaje dokumentacije i radi pribavljanja podataka o stečajnom dužniku
- upućen poziv FINI radi pribavljanja potvrde o nesposobnosti plaćanja
- podnesen prijedlog Sudu radi postupanja po čl. 145. SZ-a
- podnesen je opsežan obrazložen i dokumentiran izvještaj privremenog stečajnog upravitelja
- podnesen je izvještaj o gospodarskom položaju
- izvršeno je ispitivanje tražbina i izrađena tablica ispitanih tražbina
- stečajni upravitelj je aktivno učestvovao u svim ovršnim postupcima koji se vode protiv stečajnog dužnika

- izvršen je obračun troškova unovčenja

Gore navedene najbitnije radnje koje čine samo dio poduzetih radnji, stečajni upravitelj je poduzimao u okolnostima da nema niti minimalna sredstva za troškove, isključivo na vlastiti trošak, u okolnostima da ne raspolaže bilo kakvom dokumentacijom, te je navedeno iziskivalo znatno više napora. Unatoč navedenom, u obračunu troškova, **stečajni upravitelj nije posebno obračunao navedene troškove ureda stečajnog upravitelja (poštarina, korištenje osobnog automobila, telefona, uređaja i sl.), računajući da će iste pokriti iz predložene bruto nagrade.** Slijedom opisanih (samo dijela poduzetih radnji) stečajni upravitelj je primijenio odredbu čl. 7. I 13. Uredbe o načinu obračuna nagrade.

Prema unovčenoj imovini, nekretninama, koje su predmet ovog obračuna troškova unovčenja, troškovi se terete za sveukupnu visinu bruto nagrade (7.724,48 Eur uvećano za doprinos na bruto 579,34 Eur) iz čega proizlazi **neto nagrada za sve unovčene nekretnine od 5.311,35 EUR**, za stečajni postupak koji je isključivo radi ostvarenja interesa ovdje ovrhovoditelja i razlučnih vjerovnika trajao oko 10 godina, iz čega **proizlazi da je mjesečna neto nagrada stečajnog upravitelja oko 44,26 EUR-a i kojom nagradom će stečajni upravitelj pokriti i troškove koje je trpio u obavljanju svojih dužnosti.** Dakle, sama činjenica da je stečajni upravitelj imenovan, pa sve da nije, a je u granicama mogućeg, poduzimao radnje tijekom postupka, **takva nagrada uistinu ne može se smatrati značajnom pa je već po svojoj visini u odnosu na tijek postupka ista simbolična.**

Konačno, punomoćnik razlučnog vjerovnika navodi da stečajnu masu čini i potraživanje od Denisa Šimunca za koje upravo razlučni vjerovnik DRVOPROIZVOD d.d. vodi parnicu radi naplate iznosa od 200.000,00 EUR-a, te druga imovina. Takav navod punomoćnika razlučnog vjerovnika DRVOPROIZVOD d.d. nije točan. Radi se o potencijalnoj imovini na koju upravo s obzirom na stjecanje založnog prava, pretendira upravo navedeni razlučni vjerovnik. No, upravo razlučni vjerovnik ispušta činjenicu, da stečajni dužnik nije imao nikakvih dokaza o potraživanju po zajmu, odnosno da je isti isplatio Denisu Šimincu, te da je upravo stečajni upravitelj uspio ishoditi Službenu bilješku koju je potpisao Denis Šimunac iz koje proizlazi dug, a koju je upravo u postupku koji vodi isti iskoristio. Također MUP je zaplijenio i vratio samo jedno derutno vozilo koje je predmet ovrhe, te isto praktično nema vrijednosti. U odnosu na bilo kakvu drugu imovinu stečajni dužnik nije upisani vlasnik, uslijed nedostupnosti dokumentacije stečajnog dužnika ne raspolaže dokumentacijom iz koje bi proizlazilo knjižno ili vanknjižno vlasništvo i pravno sljedništvo na nekoj imovini, te prema dostupnoj dokumentaciji samim time nema osnovnih elemenata i činjenica na temelju kojih bi se imovina mogla unovčavati. Konačno, dakle sva imovina na koju se poziva punomoćnik razlučnog vjerovnika je tek potencijalna imovina i za koju u ovom trenutku nije evidentno da li će se i u kojem iznosu unovčiti, pa sam time niti ne predstavlja unovčenu stečajnu masu kao osnovicu za obračun troškova. Slijedom navedenog, neosnovan je navod punomoćnika razlučnog vjerovnika da je takvu imovinu trebalo uključiti u obračun.

Nastavno na navedeno stečajni upravitelj predlaže odbaciti prigovore razlučnog vjerovnika, te prihvatiti obračun troškova unovčenja.

Stečajni upravitelj:

Zdravko Mitak dipl. oec.